

VIU L'ÒPERA! **EL BARBER DE SEVILLA** Gioachino Rossini

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 19 de gener | 17.30 h

Enregistrat el 2023 a la Royal Opera House

Durada 175 minuts (amb un intermedi)

EQUIP CREATIU

Música
Gioachino Rossini

Llibret
Cesare Sterbini

Direcció d'escena
Moshe Leiser & Patrice Caurier

Direcció musical
Rafael Payare

Escenografia
Christian Fenouillat

Disseny de vestuari
Agostino Cavalca

Disseny d'il·luminació
Christophe Forey

Cor i Orquestra titulars de la Royal Opera House

REPARTIMENT

Rosina
Aigul Akhmetshina

Figaro
Andrzej Filończyk

Comte Almaviva
Lawrence Brownlee

Don Basilio
Bryn Terfel

Doctor Bartolo
Fabio Capitanucci (interpretació) Grant Doyle (veu)

Fiorello
Josef Jeongmeen Ahn

Berta
Ailish Tynan

PRESENTACIÓ

Festival de llum i humor en una òpera intemporal i icònica

L'any 1816, Gioachino Rossini escrivia aquesta òpera buffa, considerada la seva gran obra mestra. Ho va fer en només tres setmanes, i es va basar en l'obra teatral *Le Barbier de Séville* de Pierre Beaumarchais, la primera d'una trilogia sobre un personatge anomenat Figaro. La segona obra del dramaturg francès, *Le Mariage de Figaro*, fou la inspiració per una altra òpera, la icònica *Les noces de Figaro* de Mozart.

Estructurada en dos actes, Rossini va utilitzar per la composició d'*El barber de Sevilla* diversos materials d'altres òperes seves, quelcom molt habitual en la trajectòria del cèlebre compositor. Aquesta pràctica, lluny de desmerèixer l'obra, la fa amb el temps deliciosa i un repte pels aficionats rossinians, que cerquen els possibles antecedents a d'altres òperes seves.

L'obra, que s'ambienta en l'Espanya del segle XVIII, presenta un relat còmic ple de diversió, enganys i intrigues amoroses, al servei d'una partitura brillant plagada de peripècies vocals i melodies ràpidament reconeixibles. Inoblidable l'ària "Largo al factotum" que interpreta el personatge del barber en l'escena tercera del primer acte, de la qual, la famosa repetició *¡Figaro! ¡Figaro! ¡Figaro!* ha esdevingut un dels motius musicals més emblemàtics de la història de la lírica.

Rossini va dibuixar una òpera plena de llum, humanitat i humor, factors que, sumats a una música fantàstica i uns personatges d'allò més singulars, fan d'aquest títol una obra intemporal que ha superat amb escreix la prova del temps.

Un barbiere fresc, agut i humà en el temple de la lírica londinenca

El febrer de 2023 pujava a l'escenari de la Royal Opera House aquest muntatge d'*El barber de Sevilla*, creat originalment l'any 2005. Es tracta de la cinquena reposició en el Covent Garden d'aquesta producció, obra dels directors d'escena Moshe Leiser i Patrice Caurier. Una producció que, fidel a l'obra de Rossini, emana frescor i agudeses, però alhora es dota de profunditat i intel·ligència en el tractament dels personatges.

En el terreny de les interpretacions, trobem un elenc que respira veracitat per tots costats, emfatitzant la humanitat de cadascun d'ells. Tota l'obra és un lluïment vocal, des del que regala el jove baríton Andrzej Filonczyk en el paper de Figaro, fins al tenor Lawrence Brownlee i la mezzosoprano Aigul Akhmetshina com els enamorats Comte d'Almaviva i Rosina. Per la seva banda, el llegendari baix-baríton gal·lès Bryn Terfel dona vida a Don Basilio. Com a curiositat, el dia que es va enregistrar aquesta funció, el cantant que havia d'encarnar al doctor Bartolo, Fabio Capitanucci, patia d'una indisposició que l'impedia cantar; va ser Grant Doyle qui, des de darrera de l'escenari, va posar veu al personatge, mentre que Capitanucci apareixia en escena movent els llavis. I, pel que fa a l'orquestra, al capdavant dels músics el director veneçolà Rafael Payare feia el seu debut en la Royal Opera House, rebent una gran acollida per part de crítica i públic.

EL BARBER DE SEVILLA

ACTE I

Fiorello ha contractat una banda de músics per a acompanyar al seu mestre, el Comte Almaviva, en la seva serenata a una dama misteriosa, però ella no apareix. Arriba el barber Figaro. El noble el reconeix i li explica que ha vingut a Sevilla a la recerca d'una bella noia que creu que és filla d'un metge. El Comte s'està fent passar per Lindoro, un home sense riqueses, amb l'objectiu de que la noia l'estimi per ser com és, i no pels seus diners. Figaro, que treballa a casa del Doctor Bartolo, li diu al noble que la jove està a càrrec d'aquest. La seva conversa es veu interrompuda per l'aparició de Rosina, la noia. Té una nota per al seu serenater, però abans que pugui passar-la, apareix Bartolo, exigint saber què és aquest paper. Rosina li diu que és l'ària d'una nova òpera. Deixa caure el full des del balcó, assegurant-se que arribi a mans del Comte. Bartolo torna a enviar la noia dins de la casa.

Figaro li diu al Comte que el doctor planeja casar-se amb la seva pupil·la. Bartolo se'n va, indicant que ningú pot entrar a la casa. Almaviva el sent dir que les noces seran aquell mateix dia; per això, li demana al barber que l'ajudi a entrar en les estances on és la seva enamorada, promentent recompensar-lo amb or. Figaro li suggereix que es disfressi de soldat borratxo per aconseguir, així, allotjar-se a casa de Bartolo.

Rosina anhela que Lindoro sigui seu. Apareix el barber, però són interromputs per Bartolo i Figaro s'amaga. Rosina diu que troba encantadora la companyia de Figaro. Apareix el mestre de música de la noia, Don Basilio. Bartolo l'informa de la seva determinació de casar-se aquell dia. Basilio li adverteix que el Comte és l'admirador secret de Rosina. El professor trama un pla per expulsar al Comte de Sevilla, iniciant un rumor sobre ell. El metge parteix amb Basilio per a redactar el contracte de matrimoni.

Figaro ha escoltat tot i adverteix la Rosina que en Lindoro està en perill. Bartolo intenta interrogar la jove, però ella es nega a deixar-se intimidar per les seves amenaces. Arriba el Comte, disfressat de soldat borratxo, i informa a Bartolo que l'allotjaran a la seva casa, per a consternació del doctor. Aconseguiu dir-li a Rosina que és en Lindoro i li passa una nota. Bartolo ho veu, però la noia substitueix la nota per una llista de la bugaderia. Tot el soroll atrau Basilio i la seva serventa, la Berta. Figaro adverteix al Comte que no vagi massa lluny en les seves amenaces de violència, però el rebombori crida l'atenció d'un oficial de guàrdia i una companyia de soldats. Estan llestos per a arrestar al Comte, però aquest acaba desvetllant la seva veritable identitat, i queda en llibertat. Rosina, Bartolo, Basilio i Berta no donen crèdit a tot l'enrenou que s'ha produït.

ACTE II

Bartolo sospita que el soldat borratxo és un agent del Comte, enviat a sondejar a la Rosina. Arriba Almaviva, ara disfressat de Don Alonso, professor de música suplent de l'indisposat Basilio.

Per a guanyar-se la confiança de Bartolo, Alonso li lliura la carta de Rosina perquè la utilitzi com a prova de la infidelitat del Comte. Suggereix que Bartolo li ho presenti a la noia, com a falsa evidència de l'engany del seu admirador. El metge queda encantat amb la idea. Ella arriba per a la seva lliçó de música i reconeix al seu amant. Bartolo s'adorm i el Comte promet ajudar a escapar a la Rosina. El doctor es desperta i és interromput per Figaro, que ve a afaitar-lo. Bartolo li dona les seves claus perquè vagi a buscar unes tovalloles. El barber aprofita per a robar la clau de la finestra del balcó.

Arriba Basilio amb aspecte d'estar perfectament sa, però Almaviva el convenç de que està massa malalt per sortir i se'n va. Mentre Figaro afaita Bartolo, el Comte li diu a Rosina que la rescatarà a mitjanit. El doctor, en adonar-se que es trama un complot, envia el seu servent a buscar Don Basilio.

Bartolo s'indigna en descobrir que el professor no té idea de qui és Alonso. Tot seguit, l'insta a buscar un notari perquè les noces puguin celebrar-se aquella mateixa nit. El metge lliura a Rosina la carta que ella mateixa va escriure a Lindoro, fent-la creure que ha estat traïda. Amb el cor trencat, la jove accepta casar-se amb Bartolo i revela el seu pla de fugida. Aquest parteix a la recerca de la policia perquè arrestin al Comte i a Figaro. El barber i el noble pugen a la casa. Rosina els denuncia com a traïdors que han vingut a vendre-la a l'infidel Comte Almaviva. El noble revela la seva veritable identitat i es reconcilien. Figaro insta als amants a fugir ràpidament. Basilio entra amb el notari, buscant el Bartolo. El barber li diu al notari que el Comte Almaviva està disponible per casar-se amb Rosina. La parella pren matrimoni. Bartolo arriba amb uns soldats per a arrestar els lladres. Figaro li explica al metge que el Comte i la Rosina ja estan casats. Bartolo, superat, es resigna, i accepta el dot de Rosina que li ofereix Almaviva.

PROPERAMENT

16/02

**PROJECCIÓ:
NABUCCO**

17.30 h

de Giuseppe Verdi
AUDITORI

15/03

**PROJECCIÓ:
L'OR DEL RIN**

17.30 h

de Richard Wagner
AUDITORI